

Hvor kort tid vil ministeren acceptere, og kan ministeren løfte sløret for, hvad det er for redskaber, der eventuelt skal bruges for at få sagsbehandlingstiden bragt ned?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Det var dog et dejligt spørgsmål, som vedrører et emne, der virkelig interesserer mig.

Kl. 13.20

Tankegangen er, at borgerne skal have mulighed for selv at bidrage til, at sagsbehandlingstiden kan afkortes. På internettet vil man kunne få samtlige skemaer, der skal udfyldes, samt instruktion i, hvordan man skal udfylde dem. Skal der indhentes attester, kan man også afkorte sagsbehandlingstiden ved selv at indhente de pågældende attester.

Kort sagt, vi vil gøre det muligt for folk at hjælpe sig selv til en hurtigere afgørelse. Derved sparer de tid for det offentlige, og derved bliver ventetiden også kortere for dem, der står bagefter i køen, sådan at en ond cirkel, hvor ventetider fører til telefonopringninger og rykkere og ministerbreve og derved sinker det hele, kan blive afløst af en god cirkel, hvor der er flere, som hjælper med at afkorte sagsbehandlingstiden, sådan at der er endnu flere, som kan få sagen hurtigt igennem.

Jeg siger ikke, at det er let. Det er møgsvært, og jeg lover ikke andet, end at borgerne nu vil få en ny mulighed.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Tak for svaret.

Det lyder jo dejligt, at borgerne selv får indflydelse på sagsbehandlingstiden i den her slags sager. Men vi har jo kendskab til, at det præcis er i den her slags sager, at der er flere aktører også med offentlig tilgang, og der tænker jeg selvfølgelig på kommunerne. Hvad vil ministeren gøre for, at sager, hvor man indhenter oplysninger ude i kommunerne til opklaring, ikke bliver slyttet eller bliver glemt i kommunerne? Hvor lang tid kan kommunerne have i forhold til at opfylde den svartid, som skal gøre, at sagsbehandlingstiden kan blive bragt ned?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Jeg har selv været optaget af, at disse attester, som man skal hente i kommunerne, kunne borgerne selv hente. Men jeg er blevet oplyst om, at det enkleste er, at sagsbehandlerne i Udlændingestyrelsen simpelt hen ringer til kommunen og får besked med det samme, idet de oplysninger,

man skal have fra kommunen, ofte er særdeles enkle og let tilgængelige. Vi skal jo ikke ulejlige borgerne, hvis man i stedet med en telefonopringning kan få oplysningen på stedet. Disse ting vil jeg ikke gå i detaljer med, men jeg vil bare forsikre spørgeren om, at det netop er den slags overvejelser, vi gør os.

Så vil jeg lige til sidst sige, at det er rigtigt, at en række forslag på Integrationsministeriets område, som er nævnt i oplægget »Noget for noget«, de 57 punkter, allerede er sat i værk. Jeg håber ikke, at jeg skal have bebrejdelser for, at vi er tidligt ude i dette ministerium. Vi blev oprettet for, at nu skulle der ske noget, og der er sket noget, og derfor er 7 ud af 9 forslag – 7 ud af 9 – altså allerede gennemført.

Anne-Marie Meldgaard (S):

Lige nu er det familiesammenførings-sagsbehandlingstider, vi taler om. Jeg vil godt spørge, om det svar, jeg fik her fra ministeren, så vil gøre, at det er den direkte kontakt mellem Udlændingestyrelsen og kommunerne, der ligesom afgør sagsbehandlingstiden, sådan at vi fremover undgår, at sager kommer til at ligge flere måneder ude i kommunerne, enten fordi man ikke har personale til at behandle sagerne, eller fordi man har glemt sagerne.

Fremadrettet vil der blive en større arbejdsbyrde i Udlændingestyrelsen ud af det her, er det korrekt? Hvis det er det, er der så tale om, at der skal tilføres mere personale for at lette den her sagsbehandling i forbindelse med familiesammenføringer?

Integrationsministeren (Bertel Haarder):

Tanken er sandelig, at sagsgangen skulle blive lettet af, at borgerne i højere grad har udfyldt skemaerne rigtigt, i højere grad selv har indhentet de oplysninger, der skal bruges. Men hvis der er områder, hvor kommunen lynhurtigt kan give oplysningen ved en telefonopringning, er der jo ingen grund til at ulejlige borgerne med det.

Men en ting kan vi være enige om, og det er, at hvis sager forsinkes af, at de ligger i månedsvis ude i kommunerne, så er det netop et godt eksempel på noget, vi skal have borgeren til at hjælpe med til, sådan at borgeren selv tager fat i kommunen og siger: Det er jeres skyld, at jeg ikke kan få min sag igennem, vær venlig at tage fat i den; sådan at det er borgeren, der ringer og plager kommunen, i stedet for at det er embedsmændene i ministeriet, der skal gøre det.